

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. október 24. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt **I.rendű vádlott neve és társa** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. november 6. napján **kihirdetett 7.B.811/2017/8.** szám alatti ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában a kormánytisztviselői foglalkozástól eltiltásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A pénzbüntetés első havi részletét I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott legkésőbb 2018. december 15. napjáig köteles megfizetni.

Egyebekben az első fokú ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Megállapítja, hogy mindkét vádlott magyar állampolgár.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 305. § c) pontja szerint minősülő hivatali visszaélés büntetében állapította meg, amelyet II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott felbujtóként követett el. Ezért mindkét vádlottat - egyezően - 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét mindkét vádlott esetében 1.500,- forintban állapította meg. Az így kiszabott összesen 300.000,- forint pénzbüntetés megfizetésére a vádlottak részére hat havi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy annak első havi, 50.000,- forint összegű részletét legkésőbb 2017. december 15. napjáig kell megfizetni a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának bevételi számlájára, és minden további részlet az ezt követő hónap tizenötödik napjáig előre esedékes. Figyelmeztette a vádlottakat a pénzbüntetés meg nem fizetésének vagy a részletfizetés elmulasztásának következményeire.

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat a pénzbüntetés mellett 2 év kormánytisztviselői foglalkozástól eltiltásra is ítélte.

Az első fokú ítélettel szemben

- I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a fellebbezés okának és céljának megjelölése nélkül,
- a vádlottak védői - egyezően - anyagi és eljárási jogszabálysértés miatt, védencük felmentése, illetve másodlagosan a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés helyett intézkedés alkalmazása érdekében terjesztettek elő fellebbezést.

A védők a fellebbezésük írásban benyújtott indokolásában - külön-külön de egymással egybehangzóan - elsődlegesen bizonyítottság hiánya, másodlagosan bűncselekmény hiánya okából kérték védencük felmentését. A büntetőjogi felelősség megállapítása esetén büntetés helyett intézkedés, megrovás alkalmazását, de vagyilagosan a kiszabott pénzbüntetés enyhítését is indítványozták.

A védők a fellebbezéseiket a nyilvános ülésen azonos tartalommal fenntartották, illetve II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője mindenben egyetértett I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője által kifejtettekkel.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének álláspontja szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a titkos információgyűjtés eredményeként beszerzett bizonyítékokat nem rekesztette ki a bizonyítás köréből. A védő e körben arra hivatkozott, hogy az ügyészség megsértette az 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) 206/A. § (3) bekezdésében írtakat. E rendelkezés szerint az ügyésznek hetvenkét órán belül kell a nyomozási bíróhoz fordulnia a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának eldöntése végett, abban az esetben ha a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt személyre vonatkozik [korábbi Be. 206/A. § (2) bekezdés a) pontja]. Az iratok szerint azonban ezt a határidőt az ügyészség elmulasztotta, mert a Szegedi Járásbíróság ... számú 2017. február 8. napján kelt végzése kizárólag a ... sorszámú közlemény vonatkozásában állapította meg a bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságot.

A ... sorszámú közlemény bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságát a Szegedi Járásbíróság a 2017. március 10. napján meghozott ... számú végzésével állapította meg. Ez a közlemény tartalmazza a két vádlott között folytatott azon beszélgetést, amelyen az első fokú ítéletben megállapított tényállás alapul. A védő álláspontja szerint azonban a jogszabályban meghatározott hetvenkét óra olyan jogvesztő határidő, amelynek elmulasztása miatt az első fokú ítéletben felhasznált, 2017. január 11. napján elfogott közlemények a korábbi Be. 78. § (4) bekezdése alapján bizonyítékként nem használhatók fel.

E bizonyíték kirekesztése eredményeként nem állapítható meg olyan tényállás, ami I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségének megállapítását eredményezheti, ezért elsődlegesen bizonyíték hiánya okából indítványozta védenca felmentését.

A védő sérelmezte azt is, hogy a rendelkezésre álló iratok nem tartalmazták a titkos információgyűjtés keretében beszerzett adatok felhasználhatósága érdekében előterjesztett ügyészi indítványokat, továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tudattartalmát a 2017. január 2-i közleményre alapította, holott az nem képezte a tényállás részét.

A védő kitért arra is, hogy amennyiben a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok bizonyítékként felhasználhatók, úgy a jogtalan előny védenca, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában nem értelmezhető. Álláspontja szerint II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott sem került kedvezőbb helyzetbe, azaz nem jutott jogtalan előnyhöz, mert a büntetőjogi releváns mozzanat, vagyis azon információ megszerzése, hogy a személygépkocsit korábban tulajdonló gazdálkodó szervezetnek nincs jelentős tartozása, már csak azt követően jutott II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tudomására, hogy a gépjármű tulajdonjogát megszerezte. A védő hivatkozott arra, hogy a polgári jogi igény érvényesítésére öt év áll rendelkezésre, illetve az igényt ezt meghaladóan is lehet érvényesíteni, amennyiben a követelést elismerik. A jogtalan előny, mint tényállási elem

hiányában a bűncselekmény sem állapítható meg védenca terhére, ezért másodlagosan bűncselekmény hiánya okából kérte a felmentését.

A büntetőjogi felelősség megállapítása esetén hivatkozott arra, hogy védenca fiatal felnőtt, az elkövetés óta jelentős idő eltelt, a bűncselekmény folytán a munkahelyét elveszítette, továbbá - álláspontja szerint - az eltérő vádlotti cselekvőseket védenca javára kell értékelni. Ezért intézkedésként megrovást, vagy rövid tartamú próbára bocsátást indítványozott, de vagylagosan a kiszabott pénzbüntetés enyhítését is kérte.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen megtartott perbeszédében is mindenben csatlakozott az I. rendű vádlott védője által kifejtettekhez, mind a fellebbezés irányát, mind célját illetően.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.445/2017/1-II. számú átiratában és a fellebbezési nyilvános ülésen jelen lévő ügyész perbeszédében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az átiratával egyezően - amelyet a nyilvános ülésen kizárólag az időközben hatályba lépett új Büntetőeljárási törvénynek megfelelő jogszabályi hivatkozásokkal módosított - arra hivatkozott, hogy az I. rendű vádlott védőjének érvelésével szemben a korábbi Be. 206/A. § (3) bekezdésében meghatározott hetvenkét órás időtartam nem tekinthető jogvesztő határidőnek. Emellett a korábbi Be. különbséget tett a titkos információgyűjtésnek az engedélyen kívüli személyre vonatkozóan nyert adatok felhasználásra való alkalmassága és bizonyítékként történő felhasználása között. Ezért a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként felhasználható volt annak ellenére, hogy tévedésből az első - törvényes határidőn belül benyújtott - ügyészi indítványból és az erről döntő végzésből kimaradt I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott közötti beszélgetés anyaga. Ezt azonban a 2017. január 30. napján kelt feljelentés és ugyanezen a napon kelt jelentés tartalmazta.

A jogtalan előnyt illetően az ügyész kifejtette, hogy jogtalan az előny, ha a megszerzésének jogszabályi feltétele nem áll fenn, ez pedig II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében megvalósult, mert a törvényes úton meg nem szerorzhető információ birtokában győződött meg arról, hogy a gépkocsit az adóvégrehajtás és lefoglalás kockázata nélkül vásárolta meg. Amennyiben ugyanis a gépjárművet eladó céget jelentős adótartozás terhelte volna, úgy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a polgári jog szabályai szerint azonnal bejelentette volna az elállásra vonatkozó jogát.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője viszonválaszában arra hivatkozott, hogy a tévedés kockázatát nem a terheltnek kell viselnie. Épp ezért lett volna lényeges számukra valamennyi előzményi irat ismerete, mert a perbeli garanciákat csak ez biztosította volna számukra.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott a nyilvános ülésen fellebbezését fenntartotta.

A másodfokú bíróság kizárólag I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését ítélte részben alaposnak.

Az ítélet tábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált tekintet nélkül arra, hogy ki és mi okból fellebbezett.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, tényállás felderítési és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul

eleget tett. A rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot körültekintően megvizsgálta és okszerű indokát adta annak, hogy a vádlotti védekezéseket mely bizonyítékokra figyelemmel vetette el. Érvelése logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

A vádlottak bizonyítottság hiánya okából történő felmentésére irányuló fellebbezések azon alapultak, hogy a védők álláspontja szerint a titkos információgyűjtés során beszerzett adatok, így I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott közötti, 2017. január 11. napján folytatott telefonbeszélgetés anyaga bizonyítékként azért nem vehető figyelembe, mert annak felhasználásra való alkalmasságát illetően az ügyészség késedelmesen terjesztett elő indítványt a nyomozási bírónál.

A védői érveléssel szemben az ítéletábra mindenben osztotta a fellebbviteli főügyészség ezzel kapcsolatos álláspontját.

A korábbi Be. 206/A. §-a különbséget tett a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásra való alkalmassága és bizonyítékként történő felhasználása között [korábbi Be. 206/A. § (3) és (4) bekezdése].

A korábbi Be. 206/A. § (3) bekezdése azt az esetet tartalmazta, amikor a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt személyre vonatkozott, és annak felhasználásra való alkalmasságáról ügyészi indítványra a nyomozási bírónak kellett indokolt végzéssel határoznia. Az ügyésznek ezt az indítványt hetvenkét órán belül kellett a nyomozási bírónál benyújtania. A hetvenkét óra kezdő időpontja a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv általi nyomozás elrendelésének vagy a feljelentés megtételének az időpontja.

Nem vitás, hogy az első fokú ítélet 9. oldal második bekezdésében hivatkozott, a Szegedi Járásbíróság ... számú, 2017. február 8. napján kelt végzése kizárólag a ... sorszámú közlemény vonatkozásában állapította meg azt, hogy annak tartalma az engedélyen kívüli személyt illetően is bizonyítékként történő felhasználásra alkalmas. Az iratok szerint ez a közlemény II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és az ismeretlen személy között 2017. január 2. napján folytatott telefonbeszélgetés anyaga volt.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott között 2017. január 11. napján folytatott telefonbeszélgetés anyagát a ... sorszámú közlemény tartalmazta, amelynek felhasználásra való alkalmasságáról a Szegedi Járásbíróság számú, 2017. március 10. napján kelt végzésében döntött.

Helytálló tehát a védő azon megállapítása, hogy az ügyészség e tekintetben a korábbi Be. 206/A. § (3) bekezdésében írt hetvenkét órán túl tett indítványt a nyomozási bírónál. Ugyanakkor a 2017. január 30. napján kelt feljelentés és ugyanezen a napon kelt jelentés már valamennyi közleményt, így minden olyan adatot tartalmazott, amely alapján a konkrét bűncselekmény megalapozott gyanúja I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában is felmerült. Az ügyészség tehát ezen adatok ismeretében tett indítványt a nyomozási bírónál az alkalmasság megállapítására.

Az ítéletábra álláspontja az, hogy az ügyészi indítvány elkésztése nem eredményezi azt, hogy a két vádlott közötti beszélgetés anyaga (amit a titkos információgyűjtés keretében szereztek be) a korábbi Be. 78. § (4) bekezdésére figyelemmel bizonyítékként nem használható fel.

A korábbi Be. 206/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjai határozták meg azt, hogy a titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként mikor használható fel. Az egyik feltétel, hogy a titkos információgyűjtést a korábbi Be. 201. §-ban meghatározott bűncselekmények tekintetében végezzék, a másik feltétel az, hogy a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást nyomban elrendelje, vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tegyen.

A Btk. 305. §-a szerinti hivatali visszaélés büntette szerepel a korábbi Be. 201. §-ban taxatív felsorolt bűncselekmények között. Az pedig jelen ügyben egyértelműen megállapítható, hogy a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének nyomban, még az engedélyezett határidő lejárta előtt eleget tett. Következtes a bírói gyakorlat abban, hogy a titkos információgyűjtésre engedélyezett határidő alatt fogalmilag kizárt a haladéktalanság sérelme.

Az a tény, hogy az ügyészség késedelmesen indítványozta az alkalmasság megállapítását, nem objektív jogvesztő határidő, hanem relatív eljárási szabálysértés, amellyel a vádlott és a védő jogai nem sérültek. [Ezzel egyező álláspontot foglalt el a Fővárosi Ítéltábla 2/2009. (XII.14.) Büntető Kollégiumi Véleménye is.]

A védői kifogással szemben az ítéltábla álláspontja az, hogy nem jelenti a védekezéshez való jog sérelmét az a körülmény, hogy az iratok az ügyészségi indítványokat nem tartalmazták. A nyíltá tett iratokban ugyanis minden olyan bírósági határozat fellelhető, amelyekből megállapíthatóak a titkos információgyűjtés keretei, tartama, vagyis minden olyan adat, amely alapján ellenőrizhető az eljárási cselekmény törvényessége.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 2017. május 2. és 2017. május 8. napján gyanúsítottként tett vallomásait bizonyítékként nem értékelte. E vonatkozásban az ítéltábla az indokolást annyiban helyesbítette (első fokú ítélet 4. oldal negyedik bekezdése), hogy e vallomásoknak a bizonyítékok köréből való kirekesztésére azért került sor, mert a korábbi Be. kötelező rendelkezése ellenére a gyanúsítottak számára a nyomozó hatóság nem rendelt ki védőt.

A védelemhez fűződő jog magában foglalja a védő igénybevételéhez való jogot is, amelynek értelmében a terhelt védelmét az eljárás bármely szakaszában védő is elláthatja. Ennek megfelelően a terhelt egyéni alapjogához tartozik, hogy az állami büntetőigény érvényesítésével szemben történő védekezése során védőt vegyen igénybe. A nyomozás során azonban a védői jelenlét az egyes eljárási cselekményeknél még a védelem kötelező eseteiben csak lehetőségként szabályozott. Ezért önmagában a védő megjelenésének hiánya nem akadályozza a megalapozott gyanú közlését, a terhelt első és folytatólagos kihallgatásainak foganatosítását.

A konkrét ügyben az eljárási szabálysértés azon alapult, hogy a nyomozó hatóság figyelmen kívül hagyta azt, hogy a gyanúsítás tárgyára (hivatali visszaélés büntette) figyelemmel az ügy a korábbi Be. 554/B. § a) pontja alapján kiemelt jelentőségűnek minősül, ezért a korábbi Be. 554/D. §-a alapján az eljárásban védő részvétele kötelező. A gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvek kizárólag a korábbi Be. 179. § (3) bekezdése szerinti azon figyelmeztetéseket tartalmazták, hogy a gyanúsított védőt választhat, illetőleg védő kirendelését kérheti. Figyelmen kívül maradt ugyanezen bekezdés második és harmadik mondata, ami a kötelező védelem esetére vonatkozik.

Ezen törvényes figyelmeztetés elmulasztása, illetve a védő kirendelésének hiánya miatt nem lehetett az előzőekben megjelölt gyanúsított vallomásokat bizonyítékként figyelembe venni.

A perrendi szabályoknak megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok körütekintő mérlegelése útján megállapított tényállás megalapozott, azt csak annyiban helyesbítette a másodfokú bíróság, hogy az első fokú ítélet 3. oldal negyedik, hatodik, hetedik és 4. oldal első bekezdését az indokolásba utalta. Ezek a bekezdések ugyanis a vádlotti tudattartalomra vonatkozóan tartalmazznak megállapításokat, amelyek az egységes bírói gyakorlat szerint nem a tényállás, hanem a jogi indokolás részei (BH2005. 167.).

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és bűncselekményeiket a törvénynek megfelelően minősítette.

A vádlottak bűncselekmény hiánya okából történő felmentésére irányuló fellebbezések azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott jogtalan előnyhöz jutott azáltal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat rábírta az adatbázis engedély (hivatalos ok) nélküli használatára.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak között 2017. január 11. napján lezajlott telefonbeszélgetés tartalmának részletes elemzésével okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott tudta, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott magáncélra kéri az adatok lekérdezését.

A Btk. 305. §-a szerinti hivatali visszaélés büntettének nem tényállási eleme a jogtalan előny tényleges bekövetkezése. A hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény, amelynek megvalósulásához az szükséges, hogy a hivatalos személy azt jogtalan előny megszerzése céljából kövesse el. Az elsőfokú bíróság az általa is megjelölt eseti döntések alapján helyesen hivatkozott azon egységes bírói gyakorlatra, mely szerint az előny fogalmát a lehető legtágabban kell értelmezni.

A jogtalan előny kétség kívül megvalósult azáltal, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott munkatársi kapcsolatán, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlotton keresztül az autó megvásárlását követően nyomban olyan információ birtokába jutott, ami más személy számára nem lett volna elérhető. A konkrét ügyben a tényleges előny meg is valósult azáltal, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott megbizonyosodhatott arról, hogy a gépjárművet értékesítő gazdálkodó szervezetnek nincs olyan mértékű adótartozása, ami miatt neki szükséges lenne további lépéseket tennie, így például elállási jogát gyakorolnia.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott pedig azzal, hogy annak tudatában, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott magáncélra kéri az adatok lekérdezését, hivatali helyzetével visszaélt, hiszen a hivatalos minőséghez fűződő jogosítványait a rendeltetésükkel ellentétesen gyakorolta.

Mindezek alapján a vádlottak bűncselekmény hiánya okából történő felmentésére irányuló fellebbezések sem vezettek eredményre.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülmények helyesbítésre szorultak.

Az ítélet tábla mindkét vádlott esetében további enyhítő körülményként értékelte, hogy a cselekménnyel összefüggésben munkajogi hátrányt szenvedtek, mert a munkahelyüket elvesztették. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében enyhítő körülményként értékelte büntetlen előéletét, mert mint felbujtó, a bűncselekményt magán- és nem hivatalos személyként követte el.

Nem osztotta a másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének azon indítványát, hogy védence esetében a fiatal felnőtt kora is enyhítő körülményként értékelendő. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetésekor a huszonnegyedik életévét már betöltötte. A Szegedi Ítéltábla Büntető Kollégiumának 2012. évi 1. számú, A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 5. § c) pontján alapuló véleménye szerint fiatal felnőtt az a tizennyolcadik életévét betöltött személy, aki huszonnegyedik életévét még nem töltötte be.

Az így helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakat pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés napi tétele száma arányos az ítéletben elbírált bűncselekmény tárgyi súlyával, míg az egy napi tételként meghatározott összege igazodik a vádlottak vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyaihoz.

Az ítéltábla a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel alaptalannak tartotta a védőknek a büntetés enyhítésére, intézkedés alkalmazására irányuló fellebbezését is, és nem értett egyet azzal a védői állásponttal sem, hogy a vádlotti cselekvősekre tekintettel a büntetések között differenciálni kell. Az iratok szerint II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott dolgozott régebb óta a ..., ő tanította be I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat. Bár kapcsolatukat nem vallották barátinak, a munkahelyen kívül is többször találkoztak. Mindezek alapján nyilvánvaló, hogy a szakmailag felette állónak tekintett II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott kérésének teljesítését I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott magától értetődőnek tartotta. A Btk. 14. § (3) bekezdése fő szabályként azt írja elő, hogy a részesekre is a tettesekre megállapított büntetési tételt kell alkalmazni. A konkrét ügyben az ítéltábla semmiféle indokot nem talált az általánostól eltérő rendelkezés alkalmazására.

A másodfokú bíróság álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül ítélte I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat kormánytisztviselői foglalkozástól eltiltásra is. Ezt a bűncselekmény elkövetésének előbb részletezett körülményei, valamint a konkrét bűncselekmény tárgyi súlya sem indokolta, ezért az erre vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vádlottak részére részletfizetést engedélyezett. Az első részlet megfizetésének határideje azonban - figyelemmel a másodfokú eljárásra - már lejárt, ezért annak időpontját a másodfokú bíróság 2018. december 15. napjára módosította. E rendelkezés nem érinti a meg nem fizetés vagy a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és az első fokú ítélet azon rendelkezését, hogy minden további részlet az azt követő hónap tizenötödik napjáig előre esedékes.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla kizárólag I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének enyhítésre irányuló fellebbezését ítélte részben alaposnak, ezért az első fokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az első fokú ítélet rendelkező része a vádlottak személyi adatai között nem tartalmazza az állampolgárságukat [korábbi Be. 258. § (2) bekezdés a) pont, 117. § (1) bekezdés, Be. 561. § (2) bekezdés b) pont, Be. 184. § (2) bekezdés d) pontja], ezért azt az előbb hivatkozott Be. rendelkezésekre tekintettel megállapította.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2018. október 24.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserhádi Ágota sk.
előadó bíró

. Joó Attila sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.33/2018/6. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.811/2017/8. számú ítélete mindkét vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. október 24.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő